

СВЕТО ПРЕОБРАЖЕНИЕ ГОСПОДНЕ

Тоя празник е установен в първите векове на християнството и ни напомня едно от най-важните евангелски събития – явяването на Господа в небесната слава пред трима от учениците Си. Юдеите не узнали в Христа очаквания Месия. Те старателно изучавали пророчествата, но превратно тълкували техния смисъл и мислели, че очакваният Месия ще ги освободи от робството на чужденците, ще възвеличи със земна слава и ще седне на Давидовия престол. Юдеите не разбрали, че в пророчествата се говори за небесно, а не за земно царство, за вечни блага, а не за светски изгоди. Дори самите апостоли не били съвсем чужди на подобни земни помисли, макар и да повярвали, че Иисус е очаквания Месия. Те също се надявали, че Иисус Христос ще възстанови израилското царство, спорели помежду си кой от тях ще бъде тогава най-голям. За тях било недопустимо, че Иисус Христос, Син Божи и Спасител на света, ще понася страдания и унижения от хората. Това им се показало несъвместимо с Неговото величие и слава.

Господ обаче често беседвал с учениците си за Своите страдания. Той казвал, че Нему предстои да бъде отхвърлен от първосвещениците и книжниците, да бъде убит и на третия ден да възкръсне. Сърцата на учениците се изпълвали със скръб от тия думи и Петър, който малко преди това изповядал Божеството на Спасителя, Му казал: "Пази Боже! Това, Господи, няма да стане с Тебе!" Но Спасителят строго укорил Петър и му казал, че той мисли не за онова, що е Божествено, а за това, що е човешко.

Скоро след тая беседа с учениците Си, за да укрепи вярата им и да ги отвлече от земни помисли, Господ се показал на трима от

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

апостоли в небесна слава. Като взел със Себе си Петър, Яков и Йоан, Той се изкачил с тях на Таворската планина в Галилея. Тук Той се отдалечил малко от тях и започнал да се моли. Учениците в това време заспали. Когато се пробудили, видели Иисус преобразен: лицето Му се изменило и светело като слънце; дрехите Му станали бели като сняг. С Него имало двама мъже, сияещи от слава, Мойсей и Илия, които беседвали с Него за предстоящите Му страдания и за края Му в Йерусалим. Петър, поразен от това, което виждал, казал на Иисус: "Господи, добре е да останем тук. Да направим три сенника: за Тебе един, един за Мойсей и един за Илия!" Като говорел, изведнъж светъл облак осенил всички и из облака се чул глас, който казал: "Този е Моят Син възлюбен, в Когото е Моего благоволение! Слушайте Него!" Учениците от страх паднали ничком. Но Господ се допрял до тях и им казал: "Станете, не бойте се!" И като станали, те видели само Иисус Христос в обикновения Негов вид. Те слезли от планината. А Той им забранил да говорят за това, което видели, докато Син Човечески не възкръсне от мъртвите.

Това събитие било предназначено да предпази апостоли от унии и съмнение при вида на Христовите страдания и да укрепи вярата им. Учениците чули гласа на Самия Бог; двама най-велики представители на Стария Завет – Мойсей и Илия, засвидетелсвали със своето явяване, че Иисус е действително Оня, за Когото предсказвали пророците. Окръжени от небесна слава, тия св. мъже беседвали с Иисус Христос за Неговите спасителни страдания и доброволна смърт. Най-после, това чудно явление трябвало да отвлече апостоли от земните помисли за величие, като ги направи свидетели на небесната слава на Христа.

© Жития на светии. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Пармений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).